

Versiune anonimată

Traducere

C-659/20 - 1

Cauza C-659/20

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

4 decembrie 2020

Instanța de trimitere:

Nejvyšší správní soud (Republica Cehă)

Data deciziei de trimitere:

25 noiembrie 2020

Reclamant:

ET

Pârât:

Ministerstvo životního prostředí

ORDONANȚĂ

Nejvyšší správní soud (Curtea Administrativă Supremă, Republica Cehă) [...] în cauza referitoare la reclamantul: **ET**, domiciliat în [...] Hradec Králové, [*omissis*] împotriva pârâtului **Ministerstvo životního prostředí** (Ministerul Mediului, Republica Cehă), cu sediul în [*omissis*] Praga 10, privind acțiunea introdusă împotriva deciziei pârâtului din 7 noiembrie 2016, număr dosar 1329/550/16-Ba, [...] în cadrul procedurii recursului formulat de reclamant împotriva hotărârii Krajský soud v Hradci Králové (Curtea Regională din Hradec Králové, Republica Cehă) din 30 mai 2018, număr dosar 30 A 37/2017-35,

dispune următoarele:

- I. Se adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări preliminare:

1. „Animalele de reproducere”, în sensul Regulamentului (CE) nr. 865/2006 al Comisiei din 4 mai 2006 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea, includ exemplarele care sunt părinți ai exemplarelor crescute de un anumit crescător, chiar dacă acesta nu a fost niciodată proprietarul sau deținătorul acestora?
2. În cazul în care la prima întrebare se va răspunde că exemplarele parentale nu fac parte din animalele de reproducere, atunci autoritățile competente, la examinarea respectării condiției prevăzute de articolul 54 punctul 2 din Regulamentul (CE) nr. 865/2006 al Comisiei referitoare la stabilirea animalelor de reproducere în conformitate cu dispozițiile legale, cu menținerea acestora într-un mod care să nu prejudicieze supraviețuirea speciei respective în natură, au dreptul de a controla originea acestor exemplare parentale și de a aprecia, pe această bază, dacă animalele de reproducere au fost stabilite în conformitate cu normele prevăzute la articolul 54 punctul 2 din acest regulament?
3. La examinarea respectării condiției prevăzute de articolul 54 punctul 2 din Regulamentul (CE) nr. 865/2006 al Comisiei, referitoare la stabilirea animalelor de reproducere în conformitate cu dispozițiile legale, cu menținerea acestora într-un mod care să nu prejudicieze supraviețuirea speciei respective în natură, se pot lua în considerare și alte circumstanțe relevante în cauză (în special, buna-credință la cesiunea exemplarelor și încrederea legitimă că eventualii descendenți ai acestora vor putea fi comercializați, precum și, dacă este cazul, dispoziții legale mai puțin stricte în vigoare în Republica Cehă anterior aderării la Uniunea Europeană)?

[omissis]

[OR 2] Motivare:

I. Obiectul litigiului

[1] Reclamantul este crescător de papagali. În cadrul acestei activități, la 21 ianuarie 2015, reclamantul a depus o cerere de derogare de la interdicția de comercializare în ceea ce privește cinci exemplare de papagal Ara hiacint (*Anodorhynchus hyacinthus*) născute în anul 2014 în crescătoria reclamantului. Pe baza poziției autorității științifice, autoritatea administrativă a respins cererea reclamantului.

[2] În cadrul procedurii privind acordarea unei derogări, autoritatea administrativă și autoritatea științifică au făcut următoarele constatări cu privire la originea papagalilor în discuție. Bunicii acestor papagali au fost aduși în

Republica Cehă de către FU în luna iunie 1993 în împrejurări atipice. Un cetățean uruguyan i-a adus aceste exemplare și alți papagali la Bratislava, de unde, împreună cu FU, a călătorit cu autovehiculul în Republica Cehă. La frontieră, vehiculul a fost oprit în mod neașteptat de vameși, iar apoi, printr-o decizie administrativă, lui FU i-a fost confiscată perechea celor doi bunici. Această decizie administrativă a fost însă anulată de Vrchní soud v Praze (Curtea Superioară din Praga, Republica Cehă) în anul 1996. Ulterior, autoritatea administrativă a clasat cauza și a înapoiat papagalii lui FU. Această pereche a bunicilor a fost, mai târziu, împrumutată lui GV, care, în anul 2000, a produs din aceasta perechea părinților – este vorba de frați dintr-o singură depunere (perechea bunicilor, după producerea puilor, a fost restituită lui FU, care ulterior a donat-o grădinii zoologice din Zlin). Reclamantul a dobândit perechea părinților de la GV (în documentația administrativă nu se precizează actul juridic civil de dobândire, însă validitatea transferului dreptului de proprietate nu a fost contestată sub nicio formă).

[3] Autoritatea științifică a considerat că dobândirea papagalilor de către reclamant în anul 2000 reprezintă stabilirea unor animale de reproducere și a examinat aspectul dacă, în acest mod, nu s-a produs o încălcare, în special, a articolului 54 punctul 2 din Regulamentul (CE) nr. 865/2006 al Comisiei din 4 mai 2006 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea, potrivit căruia animalele de reproducere trebuie *„stabilite în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile acestora în momentul achiziției și [să fie] menținute într-un mod care să nu prejudicieze supraviețuirea speciei respective în natură”*. Examinând respectarea acestor condiții, autoritatea științifică a conchis că nu avea certitudinea că animalelor de reproducere au fost stabilite în conformitate cu dispozițiile legale și, prin urmare, nu și-a dat acordul pentru acordarea derogării, întrucât certificatele de înregistrare a exemplarelor – bunici din anul 1998 conțin o serie de neregularități, în special anul 1996 indicat ca an al achiziției [exemplarelor] nu corespunde codului indicat în certificatele de înregistrare, deoarece acest cod era acordat exclusiv exemplarelor achiziționate înainte de anul 1992 și, în plus, aceste certificate nu conțin nicio informație referitoare la originea exemplarelor. Autoritatea științifică a adăugat că s-a mai opus deja, în alte câteva cazuri, acordării de derogări pentru descendenții proveniți din aceeași pereche de bunici.

[4] La luarea deciziei, autoritatea administrativă s-a întemeiat pe poziția descrisă mai sus a autorității științifice și nu a acordat derogarea. Reclamantul a contestat această decizie. Acesta a invocat, în special, adoptarea unei definiții incorecte a animalelor de reproducere. Potrivit reclamantului, animalele de reproducere sunt alcătuite exclusiv din perechea de părinți și descendenți, prin urmare autoritatea administrativă nu ar trebui să analizeze originea bunicilor. Autoritatea administrativă de control jurisdicțional (care este pârâțul, potrivit dispozițiilor de drept intern) a respins această argumentație. Autoritatea administrativă a considerat că modul în care a fost achiziționată prima pereche reproducătoare este esențial pentru evaluarea modului în care au fost stabilite animalele de

reproducere. Reclamantul nu a făcut niciodată dovada originii acesteia, astfel încât nu s-a putut acorda derogarea.

[5] Ulterior, reclamantul a introdus o acțiune împotriva deciziei pârâtului la Krajský soud v Hradci Králové (Curtea Regională din Hradec Králové).

[6] Curtea Regională a respins acțiunea. Această instanță a reținut, în primul rând, că comercializarea papagalilor din specia *Anodorhynchus* este interzisă și poate fi permisă numai în circumstanțe excepționale. Condițiile de acordare a derogării [de la interdicția de comercializare] sunt descrise la articolul 54 din Regulamentul (CE) nr. 865/2006 al Comisiei. Aceste condiții trebuie [OR 3] să fie îndeplinite cumulativ, iar autoritatea administrativă trebuie să aibă certitudinea respectării de către solicitant că aceste condiții sunt respectate, așadar că situație de fapt și de drept trebuie stabilită în mod cert. În cauza de față, obiectul litigiului a constat în îndeplinirea condiției prevăzute de articolului 54 punctul 2 din acest regulament, potrivit căruia solicitantul trebuie să facă dovada faptului că (1) animalele de reproducere trebuie stabilite în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile acestora în momentul achiziției și (2) [...] într-un mod care să nu prejudicieze supraviețuirea speciei respective în natură. În opinia instanței, reclamantul nu a îndeplinit niciuna dintre aceste două condiții parțiale, întrucât, conform analizei cuprinzătoare a autorității administrative, perechea bunicilor a fost adusă în Republica Cehă în iunie 1993 în împrejurări complet atipice. În acel moment, în Republica Cehă era deja în vigoare convenția CITES (Republica Federativă Cehă și Slovacă a aderat la aceasta la 18 mai 1992), care a fost transpusă în dreptul intern de la 1 iunie 1992 prin zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (legea nr. 114/1992 privind protecția naturii și conservarea peisajelor), iar de la 1 aprilie 1997 prin zákon č. 16/1997 Sb., o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů (legea nr. 16/1997 privind condițiile de import și export de specii pe cale de dispariție). În temeiul dispozițiilor de punere în aplicare a convenției CITES, examinarea originii animalelor de reproducere este admisă până la perechea bunicilor. În sensul Regulamentului (CE) nr. 865/2006 al Comisiei, animalele de reproducere constau așadar în toate cele trei generații, întrucât este vorba de animalele dintr-o unitate de creștere a animalelor de pe teritoriul Republicii Cehe care sunt utilizate pentru reproducere.

[7] Reclamantul a formulat recurs împotriva hotărârii Curții Regionale la Nejvyšší správní soud (Curtea Administrativă Supremă). Reclamantul a considerat eronată opinia juridică a Curții Regionale potrivit căreia animalele de reproducere includ exemplarele respective, părinții și bunicii acestora, întrucât este vorba despre animale dintr-o unitate de creștere din Republica Cehă, care sunt utilizate pentru reproducere. Pe acest temei, instanța a considerat că autoritățile administrative au dreptul să solicite dovada originii perechii de bunici. În opinia reclamantului, această interpretare îi impune o sarcină a probei disproporționată. În primul rând însă, această interpretare ar fi greșită, întrucât animalele de reproducere în sensul regulamentului citat înseamnă toate animalele din unitatea de creștere a animalelor aparținând reclamantului, care sunt utilizate pentru

reproducere (prin urmare nu ascendenții acestora din alte unități de creștere a animalelor, eventual de la alți crescători, iar bunicii sunt asemenea ascendenți). Reclamantul a dedus acest lucru din articolul 1 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 865/2006 al Comisiei, potrivit căruia „*animale de reproducere*» înseamnă *totalitatea animalelor dintr-o unitate de creștere a animalelor care sunt utilizate pentru reproducere*”. În opinia reclamantului, o unitate de creștere a animalelor menționată în această definiție poate fi astfel considerată orice unitate de creștere a animalelor din Republica Cehă, dar întotdeauna doar o singură unitate concretă. Reclamantul a dobândit perechea de părinți în mod legal, prin urmare se aduce o atingere disproporționată dreptului său de proprietate și încrederii legitime.

[8] În observațiile sale cu privire la recurs, pârâtul a contestat concluziile reclamantului privind interpretarea noțiunii „animale de reproducere”. Acesta atrage atenția asupra formulării articolului 54 punctul 2 din Regulamentul (CE) nr. 865/2006 al Comisiei, care utilizează termenul de „stabilire” a animalelor de reproducere în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare în acel moment. Astfel, noțiunea „stabilire” se referă în mod explicit la trecut și face trimitere în mod clar la începutul genealogiei. Întrucât bunicii papagalilor la care se referă cererea reclamantului au fost, foarte probabil, dobândiți în mod nelegal, autoritatea administrativă, după consultarea autorității științifice, nu a putut fi convinsă de legalitatea modalității în care au fost stabilite animalele de reproducere. Pârâtul a mai arătat că definiția animalelor de reproducere este secundară, fundamentale fiind modalitățile de stabilire a animalelor de reproducere.

[9] În ceea ce privește sarcina probei, pârâtul a mai atras atenția asupra interdicției generale de comercializare a acestor animale. Din acest motiv, toate excepțiile de la această interdicție trebuie interpretate în mod restrictiv. Proprietarul nu trebuie să facă dovada originii bunicilor în scopuri legate de unitatea de creștere a animalelor. Această obligație apare abia atunci când intenționează să comercializeze generațiile următoare. Pentru acordarea derogării, esențială este poziția autorității științifice, iar aceasta, în conformitate cu practica consacrată, examinează originea bunicilor, aceasta fiind practica generală în Uniunea Europeană. Abordarea diferită invocată de reclamant ar conduce la legalizarea cu ușurință a animalelor de reproducere stabilite pe baza unor exemplare prelevate din natură. Acestea ar putea servi cu ușurință la stabilirea unei unități de creștere a animalelor, care, în generațiile viitoare, ar putea fi comercializate fără alte formalități. În ceea ce privește obiectivul convenției CITES, cu toate că pârâtul recunoaște anumite avantaje unităților legale de creștere a animalelor (datorită acestora, se reduce presiunea pentru prelevarea de exemplare din natură), aceste unități trebuie să fie însă stabilite conform legii. În ceea ce privește dreptul de proprietate, pârâtul a atras atenția că nu aceasta este problema prioritară și nu contestă cererea în ceea ce privește dreptul legal de proprietate asupra bunicilor sau asupra papagalilor la care se referă cererea reclamantului. Dreptul de proprietate ca atare al reclamantului nu este afectat, fiind supus doar unor condiții.

[OR 4] **II. Dispozițiile de drept al Uniunii și de drept național aplicabile în cauza de față**

[10] Principiile esențiale de protecție a mediului în Uniunea Europeană sunt reglementate de dreptul primar. Potrivit articolului 191 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, politica Uniunii în domeniul mediului „urmărește un nivel ridicat de protecție, ținând seama de diversitatea situațiilor din diferitele regiuni ale Uniunii. Aceasta se bazează pe **principiile precauției și acțiunii preventive, pe principiul remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului** și pe principiul «poluatorul plătește»”.

[11] Normele aplicabile comerțului cu specii pe cale de dispariție sunt preluate însă în dreptul Uniunii din convenția CITES. Principiile de bază ale convenției CITES au fost transpuse prin Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului (denumit în continuare și „**Regulamentul privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice**”). Potrivit articolului 8 alineatul (1) din acest Regulament, este interzisă comercializarea animalelor incluse la anexa A (potrivit articolului 3 alineatul (1) din acest Regulament anexa A corespunde anexei I la convenția CITES). Printre aceste animale se află și papagalii din specia *Anodorhynchus*.

[12] Această interdicție nu este însă una absolută și poate fi acordată o derogare de la aceasta pe baza unuia dintre motivele menționate la articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice. În contextul întrebărilor adresate, o importanță cheie o are derogarea prevăzută la litera d) din reglementarea menționată:

„3. În conformitate cu cerințele altor acte legislative Comunitare privind conservarea faunei și florei sălbatice, se poate face derogare de la interdicțiile prevăzute la alineatul (1), cu condiția să se obțină de la organul de gestionare al statului membru în care se găsesc exemplarele, un certificat în acest scop, eliberat în considerarea fiecărui caz în parte, atunci când exemplarele:

[...]

d) sunt exemplare născute și crescute în captivitate, ale unei specii de animale sau exemplare înmulțite artificial ale unei specii de plante sau o parte sau un produs obținut din asemenea [exemplare] [...]”.

[13] Condiții mai detaliate de acordare a acestor derogări sunt stabilite de Regulamentul (CE) nr. 865/2006 al Comisiei de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 338/97 (denumit în continuare „**Regulamentul de punere în aplicare**”). Acordarea de derogări în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice a fost concretizată la articolul 59 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare:

„2. Derogarea prevăzută pentru exemplarele menționate la articolul 8 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 338/97 se acordă numai în cazul în care

solicitantul demonstrează autorității de gestionare competente, după consultarea de către aceasta a unei autorități științifice competente, că sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 48 din prezentul regulament și că exemplarele respective s-au născut și au fost crescute în captivitate sau au fost reproduse artificial în conformitate cu articolele 54, 55 și 56 din prezentul regulament”.

[14] În contextul dispoziției de mai sus, în cauza de față sunt importante, în primul rând, și articolul 54 din Regulamentul de punere în aplicare (articolul 48 cuprinde doar o reglementare generală privind certificatul de derogare, articolul 55 conferă autorităților dreptul de a verifica ascendența exemplarelor prin analize de țesut, iar articolul 56 se referă la plante) și, în special articolul 54 punctul 2, autoritățile administrative cehe considerând că nu au certitudinea că au fost respectate condițiile descrise în acesta:

„Articolul 54

Exemplare din specii animale, născute și crescute în captivitate

Fără a aduce atingere articolului 55, se consideră că un exemplar dintr-o specie de animale este născut și crescut în captivitate numai în cazul în care o autoritate de gestionare competentă, în urma consultării unei autorități științifice competente din statul membru în cauză, are certitudinea că sunt respectate următoarele criterii:

1) exemplarul provine sau este produsul sau descendentul născut sau produs în alt mod într-un mediu controlat

a) fie din părinți care s-au împerecheat sau ai căror gameți au fost transferați în alt mod într-un mediu controlat, în cazul în care reproducerea este sexuată;

b) fie din părinți care trăiau într-un mediu controlat la începutul dezvoltării descendentei, în cazul în care reproducerea este asexuată;

[OR 5] 2) animalele de reproducere au fost stabilite în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile acestora în momentul achiziției și sunt menținute într-un mod care să nu prejudicieze supraviețuirea speciei respective în natură;

3) animalele de reproducere sunt menținute fără introducerea de exemplare sălbatice, cu excepția introducerii ocazionale de animale, ouă sau gameți, în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile și într-un mod care să nu prejudicieze supraviețuirea speciei respective în natură, numai în următoarele scopuri

a) pentru a preveni sau a limita efectele nocive ale cosangvinizării, frecvența acestor introduceri fiind determinată de nevoia de material genetic nou;

b) pentru a utiliza animale confiscate în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 338/97;

c) în mod excepțional, pentru utilizarea acestora ca animale de reproducere;

4) animalele de reproducere au produs descendenți de a doua generație sau de o generație ulterioară (F2, F3 etc.), într-un mediu controlat, sau sunt gestionate într-un mod despre care s-a demonstrat că poate produce în mod sigur descendenți de a doua generație într-un mediu controlat”.

[15] Definiția animalelor de reproducere este cuprinsă la articolul 1 punctul 3) din Regulamentul de punere în aplicare: „*animale de reproducere*» înseamnă *totalitatea animalelor dintr-o unitate de creștere a animalelor care sunt utilizate pentru reproducere*”.

[16] Legislația națională se aplică doar în mod limitat în cauză și, în primul rând, stabilește autoritățile administrative care aplică dreptul Uniunii descris mai sus. Aceste autorități sunt stabilite de zákon č. 100/2004 Sb., o obchodování s ohroženými druhy (legea nr. 100/2004 privind comerțul cu specii pe cale de dispariție). Potrivit paragrafului 3 alineatul (3) din această lege, krajský úřad (autoritatea regională, Republica Cehă) are rolul de autoritate administrativă care acordă derogări de la interdicția de efectuare a anumitor operațiuni comerciale [cu specii pe cale de dispariție]. Potrivit articolului 27 din această lege, rolul autorității științifice în sensul regulamentelor și convenției CITES mai sus menționate revine, în Republica Cehă, Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky (agenția pentru protecția naturii și conservarea peisajelor din Republica Cehă), care este o entitate organizațională a statului, desemnată de Ministerstvo životního prostředí (ministerul mediului). Astfel, Krajský úřad (autoritatea regională) a avut rolul autorității administrative descrise anterior și, pe baza poziției exprimate de Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky (agenția pentru protecția naturii și conservarea peisajelor din Republica Cehă), a emis decizia administrativă în primă instanță. Conform principiilor generale prevăzute de procedura administrativă cehă, această decizie administrativă poate face obiectul unei căi de atac la Ministerstvo životního prostředí (ministerul mediului), care acționează ca autoritate administrativă de control jurisdicțional și a reprezentat organele administrative în fața instanțelor administrative.

III. Analiza întrebărilor preliminare adresate

[17] Sesizată cu recursul, Nejvyšší správní soud (Curtea Administrativă Supremă) a considerat că această cauză privește, în primul rând, la interpretarea dreptului Uniunii, că nu există o jurisprudență actuală a Curții de Justiție în acest domeniu și că nu este vorba despre o problemă care să poată fi soluționată în mod clar prin aplicarea unei interpretări contextuale a dreptului Uniunii, astfel încât să nu rămână îndoieli rezonabile cu privire la această interpretare (a se vedea Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 6 octombrie 1982, CEEFIT, C-283/81, EU:C:1982:335). Astfel, Nejvyšší správní soud (Curtea Administrativă Supremă) este obligată să adreseze Curții întrebări preliminare în conformitate cu articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

[18] Nejvyšší správní soud (Curtea Administrativă Supremă) observă, cu titlu introductiv, că între participanții [la procedură] nu a existat un litigiu nici cu privire la originea problematică a generației de bunici, nici cu privire la nașterea perechii de părinți în 2000, deja în captivitate în Republica Cehă sau cu privire la preluarea legală de către reclamant. Cu toate acestea, în opinia pârâtului, originea problematică a perechii bunicilor „grevează” generațiile următoare, în timp ce, în opinia reclamantului, acest „stigmat” a fost eliminat în momentul preluării [exemplarelor] în propria unitate de creștere a animalelor. Pe de altă parte, reclamantul nu contestă nici aprecierea juridică potrivit căreia perechii de bunici i se aplică convenția CITES și dispozițiile legate de aceasta, nici concluziile dezavantajoase care decurg din aplicarea acestor dispoziții la perechea de bunici. Reclamantul consideră însă că aceste concluzii nu se pot aplica la exemplarele sale, din două motive principale. Primul dintre acestea constă în interpretarea noțiunii „animale de reproducere”, din care, potrivit reclamantului, fac parte doar exemplarele care îi aparțin reclamantului, astfel încât autoritățile administrative nu trebuiau să ia în vreun fel în considerare originea perechii de bunici. Al doilea motiv îl reprezintă încrederea legitimă a reclamantului. Acesta a dobândit exemplarele în mod corect [OR 6] și, la momentul achiziționării papagalilor nu avea îndoieli cu privire la originea perechii de bunici, întrucât aceasta a fost înapoiată proprietarului din momentul respectiv în temeiul unei hotărâri judecătorești.

[19] Interpretarea noțiunii „animale de reproducere” a determinat Nejvyšší správní soud (Curtea Administrativă Supremă) să adreseze prima întrebare preliminară. Argumentația reclamantului se bazează pe interpretarea literală a articolului 1 punctul 3) din Regulamentul de punere în aplicare, potrivit căreia este vorba de toate exemplarele dintr-o unitate de creștere a animalelor, care sunt utilizate pentru reproducere. În schimb, pârâtul face referire la interdicția generală de comercializare a acestor papagali și la efectele negative constând în legalizarea cu ușurință a unităților de creștere stabilite prin folosirea unor exemplare dobândite în mod suspect (ar fi suficientă „scurtcircuitarea” frontierei prin transmiterea descendenților). Nejvyšší správní soud (Curtea Administrativă Supremă) consideră definiția animalelor de reproducere relativ clară și, în această etapă, este de acord, mai degrabă, cu poziția reclamantului. Pe de altă parte, instanța de trimitere nu supraestimează importanța definiției animalelor de reproducere (a se vedea, în această privință, analiza celorlalte întrebări preliminare de mai jos). Aici trebuie să atragem atenția asupra structurii diferitelor întrebări preliminare. În cazul în care Curtea de Justiție ar înclina spre o definiție mai largă a animalelor de reproducere și ar considera ca parte componentă a acestora perechea de bunici cu origine „suspectă”, atunci a doua întrebare își pierde din importanță. În același timp însă, un asemenea răspuns nu diminuează importanța celei de a treia întrebări. [...]

[20] Dacă, în schimb, Curtea de Justiție ar adera la o variantă mai restrictivă a interpretării noțiunii „animale de reproducere” și nu ar include în aceasta perechea de bunici, atunci ar trebui să se răspundă la cea de a doua întrebare preliminară. Pe baza poziției autorității științifice, autoritățile administrative au refuzat să acorde

reclamantului derogarea invocând articolul 54 punctul 2 din Regulamentul de punere în aplicare, potrivit căruia trebuie examinată „stabilirea” animalelor de reproducere. Reclamantul leagă această stabilire de dobândirea exemplarelor din generația părinților, care s-a realizat în conformitate cu cerințele articolului 54 punctul 2 din Regulamentul de punere în aplicare (în mod legal și într-un mod care nu prejudiciază supraviețuirea speciei respective în natură). Pârâtul nu contestă faptul că reclamantul a dobândit în mod corect perechea de părinți. În opinia sa însă, noțiunea „stabilire” trebuie raportată la începutul genealogiei.

[21] Nejvyšší správní soud (Curtea Administrativă Supremă) identifică aici două posibilități de interpretare. Pe de o parte, noțiunea de „stabilire” a animalelor de reproducere poate fi interpretată prin raportare la faptul că este legată de analiza genealogiei papagalilor la care se referă cererea reclamantului. Această interpretare ar putea, cu siguranță, să reziste și în cazul adoptării unei interpretări mai complexe, întrucât previne legalizarea cu ușurință a unităților de creștere „suspecte” prin transfer (de exemplu, simulat), și anume situația în care crescătorul ar transmite exemplarele unei alte persoane, care ar organiza reproducerea de noi generații (în fapt sau, pur și simplu, ar acționa ca proprietar „aparent”) și, în același timp, ar fi îndepărtat „stigmatul” originii acestor exemplare. În schimb, pe de altă parte, unei asemenea interpretări i se pot opune prevederile juridice actuale. În prezent, în Uniune exemplarele de animale menționate în anexa A la Regulamentul privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice nu pot fi achiziționate în mod corect fără obținerea unei derogări. Prin urmare, un transfer „simulat” nu este posibil în Uniune, deoarece, într-un asemenea caz, nu s-ar acorda derogare. Astfel, examinarea începutului genealogiei nu are în Uniune o importanță practică și, din punct de vedere sistematic, ar trebui, mai degrabă, să se adere la interpretarea care leagă „stabilirea” exclusiv de o unitate concretă de creștere a animalelor. Această abordare ar ajuta, fără îndoială, la gestionarea situațiilor atipice, așa cum este cea din cauza de față. Reclamantul a dobândit în mod legal papagalii în perioada anterioară aderării Republicii Ceha la Uniunea Europeană, când nu era necesară obținerea unei derogări pentru a intra în posesia exemplarelor pe teritoriul național și, totodată, a dobândit o încredere legitimă, care ar fi încălcată printr-o interpretare diferită. În plus, dacă am admite primul dintre rezultatele interpretării, atunci ar trebui să ne gândim și cât de departe în trecut trebuie analizată stabilirea unității de creștere a animalelor, ceea ce poate impune cerințe complet nerealiste proprietarilor de animale protejate. În cauza de față, avem de a face tocmai cu o situație în care achiziția, probabil nelegală, a perechii de bunici a avut loc cu mai mult de 20 de ani înainte de nașterea indivizilor evaluați, iar ulterior perechile de bunici și de părinți au fost deținute în mod legal.

[22] Cea de a treia întrebare preliminară să referă la problema dacă pot fi analizate eventualele împrejurări individuale și dacă da, de ce tip. Între reclamant și autoritățile administrative nu există un litigiu referitor la faptul dacă, în speță, a avut loc o preluare „simulată” [a exemplarelor] și dacă dobândirea perechii părinților, în 2000, a fost legală. În acest context, trebuie amintit faptul că, deși în acea perioadă în Republica Cehă era în vigoare convenția CITES [OR 7], care a

fost transpusă în legislația internă prin zákon č. 16/1997 Sb., o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhu (legea nr. 16/1997 privind condițiile de import și export de specii pe cale de dispariție), această lege nu impunea emiterea de certificate în conformitate cu convenția CITES în cazul transferurilor interne [de exemplare]. Într-un asemenea caz, se efectuau „doar” un control oficial al exemplarelor și înregistrarea acestora. Această reglementare națională era conformă cu convenția CITES, care are ca scop, în primul rând, reglementarea comerțului internațional. Totuși, articolul XIV din convenția CITES permite părților acesteia să adopte măsuri interne mai stricte, un exemplu în acest sens fiind reglementarea mai strictă din Uniunea Europeană, care impune emiterea unui certificat chiar și în cazul transferului în cadrul Uniunii și al unui stat membru. Cu toate acestea, această reglementare este în vigoare în Republica Cehă de la aderarea la Uniune la 1 mai 2004, în timp ce perechea părinților a fost preluată în anul 2000.

[23] Astfel, începând cu anul 2000, reclamantul a putut avea încrederea legitimă că va putea comercializa eventualii descendenți cel puțin în Republica Cehă, dar probabil și la nivel internațional (abordarea din momentul respectiv a autorității regionale nu a generat incertitudini în ceea ce privește posibila acordare a derogării în conformitate cu convenția CITES cu referire la acești descendenți). O mare importanță o are, în acest caz, și faptul că perechea de bunici a fost restituită posesorului de atunci în anul 1996 în baza unei hotărâri judecătorești. În plus, reclamantul subliniază că unitatea sa de creștere are un efect pozitiv asupra mediului natural. În opinia sa, vânzarea pe piață a exemplarelor crescute în captivitate ar reduce cererea pentru achiziția nelegală de exemplare prelevate din natură. Reclamantul opune acestui fapt interdicția generală, care rezultă din articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice, de comercializare a animalelor care aparțin speciei în discuție și, totodată, necesitatea unei interpretări stricte a dispozițiilor privind derogările, ca excepții.

[24] În cazul neacordării derogării, trebuie să fie luată în considerare și protecția dreptului de proprietate în conformitate cu articolul 17 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. Dintre drepturile care intră în conținutul dreptului de proprietate, reclamantului îi rămâne, practic, doar dreptul de a deține papagalii. Îi poate avea în posesie și pe descendenții acestora, dar nici măcar de aceștia nu poate dispune în mod legal. În definitiv, între reclamant și autoritățile administrative nu există un litigiu referitor la aceste consecințe juridice stricte ale neacordării derogării. Reclamantul consideră însă că acestea sunt excesiv de stricte, având în vedere particularitățile cauzei descrise mai sus și, în opinia acestuia, aceste împrejurări trebuie luate în considerare, precum și diminuarea cererii de papagali proveniți din mediul natural, pe care ar determina-o „introducerea pe piață” a papagalilor săi. În schimb, pârâtul consideră că consecințele stricte ale reglementării pentru reclamant sunt efectul funcționării corecte a dispozițiilor relevante.

[...]